

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ι.

SUMMARIUM.

Apud Achivos, et praeterito discrimine percussos, et instante conterritos, clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugae et properandae per noctem navigationis indicit (1-28). A turpi incepto dehortantur eum Diomedes ac Nestor (29-78). Excubiae locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio coena paratur proceribus, post coenam sollicitate agitur de Achille placando et ad exercitum reducendo (79-113). Ipse Agamemno illi, si iracundiam suam publicae necessitati remisit, et intactam Briseidem et eximia dona promittit (114-161). His cum conditionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phoenix, quem Achilli pater rectorem iuventae addiderat, Ajax maior, Ulysses, duo caduceatores (162-184). Legatos amice excipit Achilles, sed eorum, quamvis accuratas, graves, blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa adspernatur; praeterea Phoenicem apud se retinet, cum eoque in patriam propediem se rediturum minatur (185-668). Ita postquam irritam legationem renunciarunt Ajax et Ulysses, graviter afflictos principes confirmat Diomedes, et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669-713).

1 Δ

Προσβεία

Οἱ μὲν Τρώες
καταπέσει ἔγχε
πῶθε δ' ἀλίτ
ἰδ' ἀνεμοὶ δ
βοῆς καὶ Ζεφ
ἰδόνι ἔκατον
καθίεται· πολλ
ἰδ' ἰδούετο δ
Ἄργεϊδης δ'
ποικη κήρυκα
ἀλόνη εἰς ἰγ
πῶθε βοῶν ἀ
ἰδ' εἰν ἀγ
ἰστο διακον
ἰδ' εἰν ἀγ
ἰστο διακον

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ι.

Πρεσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. Διταί.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρούοντος ἑταίρη·
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τότε Θρήκηθεν ἄητον,
ἔλθόντ' ἑξαπίνης· ἄμυδις δέ κη κῆμα κελαινὸν
κορθύεται· πολλὸν δὲ παρεξ ἄλα φῦκος ἔχευαν·
ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

5

Ἄτρείδης δ', ἄχει μὲγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων,
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκων ἄνδρα ἕκαστον,
μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
ἶζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἴστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
ὥς ὁ βαρυστενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·

15

- ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρσῆ·
 σχέτιμος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 20 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολιῶν κατέλυσε κάρηνα,
 25 ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 30 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν·
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἄτρεϊδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἧ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἀγορῆ· σὺ δὲ μῆτι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὄνειδισας ἐν Δαναοῖσιν,
 35 φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·
 ἀλκὴν δ' οὗτοι δῶκεν, ὅ,τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 40 δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπειαι νῆας Ἀχαιῶν
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσεται, ὥστε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δὲ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἵ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί.
 45 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,

εἰσόκε περ Τροίην διαπέρομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
φενγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
νώϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμων
Ἰλίου εὐρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν, 50
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·

Τυδείδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλεν ἄριστος·
οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
οὔδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μύθων.

ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ παῖς εἴης
ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.

ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
ἐξείπω, καὶ πάντα δίδχομαι· οὔδὲ κέ τις μοι
μῦθον ἀτιμήσει, οὔδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.

ἄφρητῶρ, ἀθήμεστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκροδέεντος.

ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ, 65
δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.

κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ἄτρεϊδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές. 70

πλείαι τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
ἡμάτια Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
πᾶσά τοί ἐσθ' ὑποδεξίη· πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσειαι, ὃς κεν ἀρίστην

75 βουλὴν βουλευσῆ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλὰ· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
 νύξ δ' ἦδ' ἠὲ διαρῥαίσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ'
 ἐπίθοντο.

80 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
 ἄμφι τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
 ἠδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, νῆας Ἄρης,
 ἄμφι τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε Δηίπτυρόν τε,
 ἠδ' ἄμφι Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.

85 ἔπ' ἔσαν ἠγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάστω
 κοῦροι ἅμα στεῖχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 καὶ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρυπον ἕκαστος.

Ἄτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἤγεν Ἀχαιῶν

90 ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·

95 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἄτρεΐδη κύνδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἐσσι ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῆσθα.

100 τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι,
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
 εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται, ὅ τι κεν ἄρχῃ.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
οἷον ἐγὼ νοέω, ἦμὲν πάλαι, ἦδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
ἔξετι τοῦ ὅτε, Διογενές, Βρισηΐδα κούρη

χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας·
οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἔγωγε
πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
εἶξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοὶ περ ἔτισαν, 110
ἠτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
φραζόμεσθ', ὡς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
δώροισιν ἃ ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ᾧ γέρον, οὔτι ψεύδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. 115

ἄσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι! ἀντί νυ πολλῶν
λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἄσάμην, φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἀποινα· 120

ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω·
ἐπὶ ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
πηγούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο. 125

οὐ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ὃς τόσσα γένοιτο,
οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
ὅσσα μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
δώσω δ' ἐπτὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐνκτιμένην ἔλεν αὐτός,
ἔξελόμην, αἷ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130

τάς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσειται, ἦν τότε ἀπηύρων,

- κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι,
 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
 ἧ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 135 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω ἄλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηυσάσθω,
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα λῆϊδ' Ἀχαιοί.
 Τρωϊάδας δὲ γυναικας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 140 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἕωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὗθαυ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θυγατρεις ἐνὶ μεγάρω εὐπῆκτω,
 145 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐπω τις εἴη ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὐναιόμενα πτολίεθρα,
 150 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν,
 Φηράς τε Ζαθείας ἠδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες, πολυβοῦνται,
 155 οἱ κέ ε' δωτίνῃσι, θεὸν ὧς, τιμήσουσιν,
 καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρω λιπαράς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 δμηθάτω! Αἴδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος·
 τούνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων·
 160 καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,

ἢ δ' ὅσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεγήνιος ἵππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύνδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλλῆϊ ἀνακτι·
 ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος.

165

εἰ δ', ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι· οἳ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα, Διὶ φίλος, ἠγησάσθω·
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρῶν δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων·
 φέστε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημησαί τε κέλεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἄρησόμεθ', αἴ κ' ἐλεήσῃ.

170

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδόντα μῦθον ἔειπεν.

αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·

175

νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἠθέλε θυμός,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.

τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γεγήνιος ἵππότης Νέστωρ,
 δειδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,
 πειρᾶν, ὥς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλείωνα.

180

Τὼ δὲ βράτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
 ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην·
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῆ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἥετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὄγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

185

- 190 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῆ,
 δέγμενος Αἰακίδην, ὅποτε λήξειεν ἀείδων.
 τῷ δὲ βράτην προτέρω, ἤγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν ἔδος, ἔνθα θάασεν.
- 195 ὥς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη.
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον! ἦ τι μάλα χρεώ·
 οἱ μοι σκνυζομένω περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστων.
 Ὡς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 200 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·
 Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου νιέ, καθίστα·
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστω.
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
- 205 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέιθεθ' ἑταίρῳ.
 αὐτὰρ ὄγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῆ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' οἶος καὶ πίνος αἰγός,
 ἐν δὲ σὺς σιάλοιο θάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῆ.
 τῷ δ' ἔχεν Ἀντομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·
- 210 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἄμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειρεν·
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
 ἀνθρακίην στορέσας, ὄβελους ἐφύπερθε τάνυσσεν·
 πάσσε δ' ἄλός θείοιο, κρατενυτάων ἐπαείρας.
- 215 αὐτὰρ ἐπὶ ᾧ ὤπησε, καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευεν,
 Πάτροκλος μὲν σῆτον ἐλῶν ἐπένευε τραπέζῃ,
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσῆος θείοιο,

τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλίας. 220

οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἑτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλῆα·

Χαῖρ', Ἀχιλεῦ! δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς, 225

ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν·

ἀλλὰ λῆν μέγα πῆμα, Διοτρεφές, εἰσορόωντες,
δειδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230

νηῆς εὖσσελμούς, εἰ μὴ σύγε δύσειαι ἀλκῆν.

ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος ἀῦλιν ἔθεντο

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλητοὶ τ' ἐπίκουροι,

κῆήμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν

σχίσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235

Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων

ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων

μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυρος Διί, οὐδέ τε τίει

ἀνέρας, οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ εἰ λύσσα δέδυκεν·

ἀράται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥῳ δῖαν· 240

στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,

αὐτὰς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

δηώσειν παρὰ τῆσιν, ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.

ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ οἱ ἀπειλὰς

ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη 245

φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.

ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὄψέ περ, νῆας Ἀχαιῶν

τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὄρουμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται· οὐδέ τι μῆχος
 250 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὔρεϊν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φράξεν, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
 ὦ πέπον, ἧ μὲν σοίγε πατὴρ ἐπειέλλετο Πηλεὺς
 ἦματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν·
 τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 255 δώσουσ', αἴ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ὡς ἐπέτελλ' ὁ γέρον· σὺ δὲ λήθῃαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 260 παύε', ἕα δὲ χόλον θυμαλγέα! σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 ἄξια δῶρα δίδωσι, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μὲν ἀκουσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἔπι ἄπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 265 αἶθωνας δὲ λέβητας ἑίκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνήρ, ὃ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 270 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐνκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἶ τότε κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἦν τότ' ἀπήγυρα
 κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὀμεῖται,
 275 μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
 ἧ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἦτ' ἀνδρῶν ἦτε γυναικῶν.

ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσπεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστν μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι,
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα λῆϊδ' Ἀχαιοί. 280
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας εἰκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἕωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαικόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐν πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θυγατρὲς ἐνὶ μεγάρῳ εἰπήκτω,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιόνασσα·
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθαι, φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὐτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐπω τις εἴη ἐπέδωκε θυγατρὶ. 290
 ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὐναίόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε καὶ Ἰσθὴν ποιήεσσαν,
 Φηράς τε ζαθέας ἦδ' Ἀνθειαν βαθυύλειμον,
 καλήν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέεται Πύλου ἡμαθέοντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολυῤῆνες, πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνησι, θεὸν ὥς, τιμήσουσιν,
 καὶ τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε, μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόφι μᾶλλον, 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε, θεὸν ὥς,
 τίσουσ'· ἧ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι,
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ οὐτινά φησιν ὁμοῖον 305

οἱ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύνεσσι Ἀχιλλεύς·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπληγέως ἀποειπεῖν,
 310 ἢ περ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται·
 ὡς μὴ μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Αἶδαο πύλησιν,
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 315 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω,
 οὐτ' ἄλλους Δαναούς· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάρνασθαι δῆϊοισιν ἐπ' ἀνδράσι νεολεμέσσι αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
 ἐν δὲ ἴῃ τιμῇ ἡμὲν κακός, ἡδὲ καὶ ἐσθλός·
 320 κἀτθαν' ὁμῶς ὃ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὃ, τε πολλὰ ἐοργῶς.
 οὐδέ τί μοι περὶ κείται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῶ,
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζεις.
 ὡς δ' ὄρνις ἀπτήσι νεοσσοῖσι προσφέροισιν
 μάλιστα, ἐπεὶ κε λάβησι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει ἀντή·
 325 ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀνῆκτους νύκτας ἴαυον,
 ἡμᾶτα δ' αἰματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρον ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 330 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρον Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδην· ὃ δ' ὀπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θεῆσιν,
 δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·

τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μόνου Ἀχαιῶν 335
εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρῆα· τῇ παριαύων

τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσι
Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
Ἀτρεΐδης; ἢ οὐχ Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο;

ἢ μῶνοι φιλέουσ' ἄλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδεται· ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ ἐοῦσαν.

νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησεν,
μή μιν πειράτω, εὖ εἰδότης· οὐδέ με πείσει. 345

ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
φραξέσθω, νήεσσι ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.

ἢ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
εὐρεΐαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350

ἀλλ' οὐδ' ὡς δύναται σθένος Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τεύχεος ὀρνύμεν Ἐκτωρ,
ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιᾶς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν·
ἐνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δὲ μιν ἐκφυγεν ὀρμῆν. 355

νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἐκτορι δίῳ,
αὔριον ἰρὰ Διὸς ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
νηήσας εὖ νῆας, ἐπὶν ἄλαδε προερούσσω,
ὄψαι, ἣν ἐθέλησθα, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήγη,
ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεύσας 360
νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
εἰ δέ κεν εὐπλοίην δώῃ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
ἤματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.

- ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρῳων·
 365 ἄλλον δ' ἐνθάενδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
 ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσπ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφρυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. — τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
 370 ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκίζωνται Ἀχαιοί,
 εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἔξαπατήσῃν,
 αἰὲν ἀναιδεῖην ἐπιειμένος! — οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 τετλαίη, κύνεός περ ἔων, εἰς ὧπα ἰδέσθαι.
 οὐδέ τί οἱ βουλάς συμφράσσομαι, οὐδέ μὲν ἔργον.
 375 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν εἴ αὐτὶς
 ἔξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ! ἀλλὰ ἔκηλος
 ἔρῳέτω· ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
 380 ὅσα τέ οἱ νῦν ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
 αἴθ' ἑκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἑκάστην
 ἀνέρες ἔξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 385 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
 οὐδέ κεν ὡς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο·
 οὐδ' εἴ χρυσεὴ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 390 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι,
 οὐδέ μιν ὡς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅστις οἱ τ' ἐπέοικε, καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.

ἦν γὰρ δὴ με σώωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
 Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἅν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῦραι ἀριστήων, οἷτε πτολίεθρα ῥύονται·
 τῶων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήρω,
 γήμαντι μνηστῆν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκθήσατο Πηλεὺς. 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὐναιόμενον πτολίεθρον,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν·
 οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔεργει,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνι πετρῆεσση. 405
 λῆιστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 κητιοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθεῖν οὔτε λειστή,
 οὐθ' ἔλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας Κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοςδε.
 εἰ μὲν κ' αὐθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 415
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
 ἔσσειται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
 καὶ δ' ἅν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήτετε τέκμωρ
 Ἴλιου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς 420
 χεῖρα εἶν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἴοντες, ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν

- ἀγγελίην ἀπόφασθε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἢ κέ σφιν νῆάς τε σὴν καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 425 νηυσὶν ἐπι γλαφυροῆς· ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοίμη,
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομνηνίσαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐρίον, ἦν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξω.
 430 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ,
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατεροῦς ἀπέειπεν.
 ὄπρ' ἐδὲ δὴ μετέειπε γέρον ἵππηλάτα Φοῖνιξ,
 δάκρυ' ἀναπρόησας· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 435 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῆσιν
 πῦρ ἐθέλεις αἰδήλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμη
 οἶος; — σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρον ἵππηλάτα Πηλεὺς
 ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 440 νήπιον, οὐπὼ εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο,
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν.
 τοῦνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, προηκτιῆρά τε ἔργων.
 ὣς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοισι
 445 λείπεσθ', οὐδ' εἰ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτός,
 γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἠβώοντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο·
 450 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,

μητέρῳ ἐμήν· ἢ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς ἀντίκ' οἷσθεῖς,
πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέλειτ' Ἐρινυῖς,
μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἷόν, 455
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνηα.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὄξει χαλκῷ·
ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἀνθρώπων· 460
ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
ἐνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
πατρός χωομένοιο, κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἔόντες
αὐτοῦ λισσόμενοί κατερήτουν ἐν μεγάροισιν. 465
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστιο·
πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴανον· 470
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος ἀνλῆς,
ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πνικινῶς ἀραρυίας 475
ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον ἀνλῆς
ῥεῖα, λαθῶν φύλακὰς τ' ἀνδρας δμωάς τε γυναῖκας.
φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρονχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μῆλων,

- 480 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
 καί με φίλησ', ὥσει τε πατῆρ ὄν παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν·
 καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσω.
 485 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ θυμοῦ φιλέων· ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἄμ' ἄλλω
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνασσι καθίσσας,
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχῶν·
 490 πολλάκι μοι κατέδενσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
 οἴνου, ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 495 ποιεύμη, ἵνα μοὶ ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τι σε χροί-
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶνπερ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν,
 500 λοιβῆ τε κνίσσῃ τε, παρατροπῶσ' ἀνθρώποι
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε Διταὶ εἶσι Διὸς κούραι μεγάλοιο,
 χολαὶ τε ῥυσαί τε, παραβλώπες τ' ὄφθαλμῶ·
 αἱ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 505 ἢ δ' Ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος· οὐνεκα πάσας
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἴαν,
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,

τόν δέ μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐξαμένοιο·
ὅς δέ κ' ἀνήρηται, καί τε στερεῶς ἀποείπη, 510

λίσσονται δ' ἄρα ταίγε Δία Κρονίωνα κοῦσαι,
τῷ Ἄτιν ἅμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.

ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἐπεσθαι
τιμὴν, ἢ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.

εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι 515
Ἄτρείδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,

οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορῥίψαντα κελοίμην
Ἄργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·

νῦν δ' ἅμα τ' ἀντίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπισθεν
ὑπέστη,

ἄνδρας δέ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους, 520
κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἷτε σοὶ αὐτῷ

φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύγῃ μῦθον ἐλέγξης,
μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
ἠρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525

δωρητοὶ τε πέλοντο, παρὰρῥήτοί τ' ἐπέεσσιν.
μῆνιμαί τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔτι νέον γε,

ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
Κουρητὲς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι

ἄμφι πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον. 530
Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐρανήης·

Κουρητὲς δέ, διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ.
καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν,

χωσαμένη, ὃ οἱ οὔτι θαλύσια γοννῶ ἀλωῆς
Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δέ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας· 535

οἷη δ' οὐκ ἔρξεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο,
οἷη δ' οὐκ ἔρξεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο,

- ἢ λάθει, ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἢ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, Ἰοχέαιρα,
 ὤρσεν ἔπι χλοῦνην σὺν ἄγριον, ἀργιόδοντα,
 540 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνήος ἀλώην·
 πολλὰ δ' ὄγε προθέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ,
 αὐτῆσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μῆλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνήος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἀνδρας ἀγείρας
 545 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσιν·
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἢ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 ἄμφι συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 550 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος Ἀρηΐφιλος πολέμιζεν,
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν· οὐδ' ἐδύνατο
 τεῖχος ἔκτοσθεν μίμνειν, πόλεες περ ἑόντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅστε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων·
 555 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
 κεῖτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης,
 Ἴδεώ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε - καὶ ῥα ἀνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 560 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης·
 τὴν δὲ τότε ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκινόην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄθ' αὐτῆς
 μήτηρ, Ἀλκύνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων -
 565 τῇ ὄγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσων,

ἔξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἣ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτιο φόνιο·
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἄλοια,
 κικλήσκουσ' Αἶδην καὶ ἐπαινήν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570

παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἑριννὺς
 ἔκλυεν ἔξ Ἑρέβουσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὀμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει,
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπτον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575

ἔξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον.
 ὀπόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἔραυνῆς,
 ἔνθα μιν ἦρωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι,
 πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἡμισυ, οἰνοπέδοιο,
 ἡμισυ δέ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι. 580

πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρον ἱππηλάτα Οἰνεύς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος νιόν·
 πολλὰ δὲ τόνγε κασιγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἔλλισσονθ'· ὃ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585

οἱ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο· τοὶ δ' ἐπὶ
 πύργων

βαῖνον Κουρήτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὐζωνος παρᾶκοιτις 590
 λίσσετ' ὀδυρομένην, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἀλόγη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,

- τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα·
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ.
 εἷξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ οὕτως.
 600 ἀλλὰ σὺ μή τοι ταῦτα νόει φρεσὶ, μηδέ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψει, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη,
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 605 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·
 Φοῖνιξ, ἄττα γεραῖέ, Διοτρεφές, οὔτι με τούτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴση,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' αὐτμῆ
 610 ἐν στήθεσσι μένη, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χροῖ
 τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃται φιλέοντι·
 615 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κ' ἐμὲ κήδη.
 ἴσον ἐμοὶ βασιλεὺς, καὶ ἡμῖσιν μείζεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμωνων
 εὐνῆ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένησιν
 φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν.
 620 Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὄγ' ἐπ' ὀφρούσι νεῦσε σιωπῆ,
 Φοῖνικι στορέσαι πνικινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα

ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκεῖ μύθοιο τελευτὴ 625

τῆδέ γ' ὁδῶ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἔοντα,
οἳ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. ἀντάρ' Ἀχιλλεύς
ἄγριον ἐν στήθεσσι θείο μεγαλήτορα θυμόν·
σχέλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότιτος ἑταίρων, 630

τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
νηλής! — καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
ποινὴν ἢ οὐ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·

καὶ ὅ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας·
τοῦ δὲ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ, 635

ποινὴν δεξαμένον. σοὶ δ' ἄλληκτιόν τε κακόν τε
θυμόν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης

οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμόν,

αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπώροφιοι δὲ τοί εἴμεν 640
πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δὲ τοι ἔξοχον ἄλλων

κήδιστοὶ τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς

Ἀχιλλεύς·

Αἴαν Διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
πάντα τί μοι κατὰ θυμόν εἴσω μνθήσασθαι· 645

ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω, ὅπποτ' ἐκείνων
μνήσομαι, ὡς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν

Ἀτρεΐδης, ὡσεὶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·

650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἵματόεντος,
 πρὶν γ' υἷον Πριάμοιο δαΐφρονος Ἐκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι,
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῆ ἔμῃ κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ

655 Ἐκτορα, καὶ μεμαῶτα, μάχης στήσεσθαι οἴω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἔλων δέπας ἀμφικύπελλον,
 σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῶῃσι κέλευσεν,
 Φοῖνικι στορέσαι πνικινὸν λέχος ὅτι τάχιστα.

660 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσεν,
 κῶεά τε ῥῆγός τε, λίνιοί τε λεπτόν ἄωτον.

ἔνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο, καὶ Ἡῶ δῖαν ἔμιμνεν.

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·

τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,

665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρηος.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ

Ἴφρις εὐζωνος, τὴν οἱ πόρος δῖος Ἀχιλλεὺς,

Σκῦρον ἔλων αἰπεῖαν, Ἐννηῶς πτολίεθρον.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,

670 τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις νῆες Ἀχαιῶν

δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἕκ τ' ἐρέοντο·

πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

εἶπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν·

ἦ ὅ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,

675 ἢ ἀπέειπε, χόλος δ' εἴ ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

κείνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' εἴ μ' ἄλλον

πιμπλάνεται μένεος· σέ δ' ἀναίνεται ἠδὲ σά δῶρα.
 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν, 680

ὅπως κεν νῆάς τε σόης καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπειλήσεν, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 νῆας εὖσσέλμους ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι,
 οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δῆριτε τέκμωρ 685

Ἴλιου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐῆν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ὡς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τάδ' εἶπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρουκε δύω, πεπνημένω ἄμφω.

Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρον καταλέξατο· ὡς γὰρ ἀνώγει, 690
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὔτι μιν ἄξει.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερώς ἀγόρευσεν.]
 δὴν δ' ἀνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν· 695

ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηρορήσιν ἐνήκας. 700

ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν εἴασομεν, ἦ κεν ἴησιν,
 ἦ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγη, καὶ θεὸς ὄρση.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε, τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705

σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῆ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Iliad. I. P

καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους,
ὀτρύνων· καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.

710 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
ἔνθα δὲ κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.